

'Hoe meer onrust bij de collega's,

hoe beter het voor ons is'

Egbert ten Cate neemt als leidinggevende langzaam maar zeker afscheid, maar de Bank Ten Cate blijft in de familie. Elly Rijkenbarg is aangetrokken om de markt in het oosten van het land te gaan bewerken.

(door Jan Medendorp) Het wereldje van de vermogensbeheerders, Dik Wessels kan het zo mooi vertellen: 'Dan komt er een oudere, nette gedistingeerde mijnheer op kantoor die uitlegt hoe hij werkt en in hem heb je dan wel vertrouwen. Daarna zie je die man nooit meer en heb je van doen met knullen die nauwelijks droog zijn achter hun oren die wel even weten hoe ze jouw zuur verdiende geld moeten beleggen'. Egbert ten Cate lacht bij het ongetwijfeld gechargeerde voorbeeld. Hij is eigenaar en directeur van een bank die zich alleen en uitsluitend toelegt op vermogensbeheer. Vanaf een kwart miljoen euro's, maar liever toch wel iets meer. In 2001 gaf hij voor het eerst een interview, aan Twentevisie, want in zijn kringen gold 'blijf uit de kroeg en uit de krant'. Het smaakte naar meer. Tegenwoordig organiseert hij zelfs relatiebijeenkomsten waar-

bij ook journalisten worden uitgenodigd. "Naamsbekendheid is voor ons belangrijk."

Er bestaan geen kleine vermogensbanken meer. C&E, Nachenius Tjeenk, MeesPierson, allemaal zijn ze opgekocht en/of verkocht door de grote handelsbanken. De andere kleine onafhankelijke bank Van der Hoop ging failliet, een van de grootste bancaire schandalen van na de tweede wereldoorlog. Die affaire kostte 'de laatste der Mohikanen' Ten Cate & Cie gelukkig geen klanten, benadrukt Ten Cate. "Wel hebben we een aantal ongeruste klanten op de koffie gehad." Bank Ten Cate zit aan de Amsterdamse Herengracht, belegt het vermogen (van ruim een half miljard) van een kleine tweeduizend Nederlanders (met ruim dertig medewerkers). En de bank doet dat goed (althans de laatste vier jaar die we hebben beoordeeld), in vergelijking met de indexen, vindt Ten Cate. Hij ziet de laatste jaren onder zijn bewind de bank graag nog wat groeien.

Maar verkoop? "Uitgesloten." Dat heeft de familie zo besloten. "Het is heel goed mogelijk om een scheiding te maken tussen enerzijds het eigendom en anderzijds de leiding van de bank. Ik zal er op een bepaald moment uitstappen en dan beperk ik mij tot het zijn van aandeelhouder." Overnamekandidaten genoeg, maar geen interesse, misschien de volgende generatie, net als bij Grolsch...

Trein

Ten Cate woont in het bekende Almelse landhuis De Bellinck dat werkelijk in alles doet denken aan de vroegere textieldynastie die in Twente heerste. 'Neef' Egbert was voorbestemd voor de Raad van Bestuur van Ten Cate. Het liep anders, er kwam iemand van buiten (Georg Reudink). De familie had genoeg geld om de rest van hun leven tikkertje te spelen op het landgoed, maar Ten Cate wilde zich bewijzen. Als ondernemer, hij wilde niet het predicaat van lapzwans opgeplakt hebben, ook al omdat

zijn vader al overleed toen Egbert pas negen jaar was. En dus ging hij in Amerika studeren, in Londen werken en nam (samen met een vriend) in Friesland een jachtwerf over die helaas failliet ging. Hij probeerde het in 1982 opnieuw met de overname van effectenbedrijf Jonas en Kruseman. In 2001 zei hij daarover in Twentevisie: Dat was de naam en een mooie gevel."

'Mensen komen naar ons toe omdat wij gespecialiseerd én omdat wij onafhankelijk zijn'

Later volgde nog de Amsterdamse Krediet en Handelsbank. In het wereldje van bankiers voelt Ten Cate zich dus beter op zijn gemak. Hoewel, we hebben hem een paar keer gebeld voorafgaande aan dit interview, regelmatig zei hij dat we ongelegen belden, omdat hij in de trein zat. In de trein? Een bankier in de trein in plaats van op de achterbank? "Grote banken hebben grote bestuurders met grote auto's," grapt hij, "ik ga het liefste met de trein naar Amsterdam, want de weg zit vol en als je dan met een chauffeur rijdt, dan zit je samen met hem in de file en dat schiet nog minder op."

Onrust

Hij ontkent het ten stelligste, maar het kan toch niet anders dan dat de champagne werd ontkurkt bij Bank Ten Cate toen de concurrentie miljarden moest afschrijven in verband met de hypotheekcrisis. "Wij verkopen geen hypotheek, maar als vervolgens de economie daardoor slechter gaat draaien, hebben wij daar met onze beleggingen ook last van." De Rabo-top verneukelde zich onlangs publiekelijk over de ellende bij Fortis en de ABN-AMRO. Als het daar regent, moeten bij Ten Cate toch ook nieuwe klanten binnendruppelen? "Hoe meer onrust bij de collega's, hoe beter het voor ons is." Toch blijft het vreemd, je hebt toch zoiets als een kritische massa. Bij Bank Ten Cate hebben ze toch ook overhead. En grootbanken als Rabo en Fortis doen er alles aan om hun klanten naast kredieten, verzekeringen en hypotheekten toch ook het vermogensbeheer in te duwen. Waarom gaan die mensen (voor een klein deel) dan toch naar de Herengracht? "Wij zijn een heel gespecialiseerde bank. Wij doen beleggingsadvies, vermogensbeheer en geven financieel advies. Meer niet. Dus we verkopen geen hypotheek, wij handelen niet voor eigen rekening, wij verkopen geen verzekeringen, wij geven geen kredieten aan

bedrijven. Mensen komen naar ons toe omdat wij gespecialiseerd én omdat wij onafhankelijk zijn. Wij zijn de enige bank in Nederland die geen onderdeel is van een groot financieel concern waar andere afdeling producten bedenkt die via de private banking aan de man moeten worden gebracht. We hebben ook geen eigen beleggingsfondsen. We beleggen in aandelen, obligaties, vastgoedbeleggingsfondsen en bepaalde hedgefonds. In overleg met het risico dat de klant aangeeft." Ten Cate heeft in het verleden meer gedaan dan vermogensbeheer; drie bedrijven werden naar de beurs begeleid. Van Nypoplast is hijzelf nog steeds grootaandeelhouder (in de hoedanigheid als president-commissaris heeft hij een paar jaar geleden getracht Plasticoon in Oldenzaal over te nemen) en De Vries Robbé dat voor een hoop negatieve publiciteit zorgde omdat de 'hooge heeren' aldaar uitsluitend oog hadden voor het eigenbelang. "Wij waren niet tegen die mensen van De Vries Robbé opgewassen," zei Ten Cate in 2001 eerlijk tegen Twentevisie.

Astrix en Obelix

Het is niet bekend of de verongelichte vermogensgrap van Wessels Ten Cate betrof. Die reageert met: "Wij beleggen via een beleggingscomité, daarin zitten experts en private bankers en die bepalen de beleggingsstrategie. Dat gebeurt één keer per week, op dinsdagmorgen. Niemand neemt individuele beslissingen voor individuele klanten." En ook geen snotjochies. "Bij ons werken ervaren mensen die elders het vak goed geleerd hebben en bewezen hebben dat ze weten waar ze over praten en die, en dat vinden we heel belangrijk, de integriteit hebben om met de naam van Bank Ten Cate Nederland door te gaan." Al vijftien jaar is Bank Ten Cate een soort Astrix en Obelix in optima forma, terwijl de halve wereld roept dat het niet kan wat Ten Cate doet. Nazaat Egbert geniet ervan. "Hoe het lukt? Het is een regel die veel met voeten wordt getreden in het leven: houd dingen eenvoudig, dan kan het op kleine schaal ook." En die regel nummer één van Ten Cate kenden de bankiers van Van der Hoop niet. "Slecht management." Om jaarlijks winst te kunnen blijven presenteren, werd steeds een stukje van het tafelzilver verkocht. "Het bedrijf was zelf niet winstgevend." En bij de rol van commissarissen én De Nederlandse Bank zet Ten Cate een groot vraagteken. Hij vraagt zich af hoe zij akkoord hebben kunnen gaan met de nieuwe activiteit, de verkoop van hypotheekten. "Hypotheek is het meest concurrerende onderdeel van de financiële sector in Nederland. De Rabo en de Postbank en de ING's...

die zijn er echt heel goed in. Welke klanten krijgt Van der Hoop dus voor zijn hypotheekten? De mensen die én door de Rabo én door de ING én door de Postbank zijn afgewezen."

Commissaris

Het is in een kleine kring bekend dat Ten Cate er hard aan getrokken heeft om commissaris bij 'zijn' Koninklijke Ten Cate te kunnen worden. Er is daar ook zo af en toe iets aan de hand met claims en rechtszaken. Waarom wil Ten Cate zo graag Ten Cate controleren? "Omdat het een bedrijf is dat uit mijn familie is voortgekomen. Ik volg dat bedrijf al van jongs af aan. Waar ik, als de zaken anders waren gelopen dan ze gelopen zijn, had gewerkt." KTC is zijn trauma, zijn frustratie? Niet of niet meer, ook al omdat hij de professionaliteit toont om te erkennen dat wat Loek de Vries als ondernemende CEO doet, hij niet had gekund. "De Vries is een man met een grote visie en hij is ook verdomd goed in het implementeren van die visie. Die fantastische omslag bij het bedrijf had ik niet gekund." Terwijl hij toch de aangewezen man leek eind jaren tachtig om Alberting Thijm op te volgen. "Ten Cate maakte in die tijd 20 miljoen gulden verlies en het laatste waar men op zat te wachten was een jonge man die weliswaar een aardige opleiding had en links en rechts werkervaring had opgedaan, maar die ook de naam Ten Cate droeg en dat kwam op dat moment slecht uit."

Elly Rijkenbarg (36) is per 1 oktober aangetrokken bij Bank Ten Cate om in het oosten vermogende particulieren te enthousiastmeren voor de unieke kleine Nederlandse bank. Ze woont in Ruurlo en van daar uit zal ze ook gaan werken. Geen kantoren, geen poespas voor Bank Ten Cate; een telefoon, een computer, een auto en de boer op. Letterlijk in veel gevallen. Dat Bank Ten Cate het oog op de vermogende particulieren in Oost-Nederland heeft laten vallen, is niet vreemd. Enerzijds omdat er vrij veel mensen met een dikke portemonnee aan deze kant van de IJssel wonen, anderzijds omdat Ten Cate voor veel van die mensen al een vertrouwde klank heeft. Rijkenbarg komt van ABN AMRO Private Banking. Zij is (natuurlijk) blij met de overstap. "Hoe groter de bank, hoe onpersoonlijker het wordt." Ze was hoofd van de beleggingsafdeling. Haar huidige klanten heeft ze nog niet geïnformeerd over haar overstap. "Dat zou niet integer zijn."